

'Liefst ga ik weg tussen zes plankjes'

Permanente bewoners vakantieparken in Nieuwkoop bezorgd over toekomst

Elke dag genieten de permanente bewoners op zes vakantieparken in de gemeente Nieuwkoop van hun prachtplekken. Tóch knaagt het: de provincie wil hun stekkie niet legaliseren en komt er dan straks na vele jaren iemand hen 'wegjagen'?

Een wandelingetje door natuurgebied De Groene Jonker of langs riviertje de Kromme Mijdrecht? Roland van Loenen (59) zou dat elke dag kunnen doen, want voor deze bewoner van park Zomerlust ligt het om de hoek. „Ik bèn ook vaak buiten. Maar binnen zitten is ook geen straf. Kijk eens om je heen", zegt hij terwijl hij aan de eettafel zijn armen spreidt. Inderdaad: zijn achtertuin aan het water is prachtig en hij kijkt meteen de polder in.

Zo'n zes jaar terug streek Roland neer aan de buitenrand van Zomerlust. „We hadden een groot huis in Mijdrecht, maar zochten iets kleiner. Liefst vrijstaand. Ik ben nog te jong om in een seniorenappartementje boven de supermarkt in Noorden te gaan wonen. Ik was hier al eens op bezoek geweest en het leek me een prima plek om permanent te wonen." Van de verhuizing kreeg hij nooit spijt. Het voelt (bijna) alsof hij elke dag vakantie viert. „Ik wil hier niet meer weg. Ja, tussen zes plankjes."

Illegaal

Maar zonder zorgen is Roland niet. Dat zit zo: hoewel al tientallen jaren zo'n 90 procent van de mensen op parken als Zomerlust, Kromme Mijdrecht en Sans Souci er permanent woont, doen velen dat in feite illegaal. Mensen zoals Roland. De gemeente Nieuwkoop gaf gedoogbeschikkingen, maar die heeft hij niet. Nieuwkoop vroeg jaren terug al of de provincie Zuid-Holland permanent wonen op zes parken (samen zo'n 300 woningen) nu eens helemaal wil legaliseren, maar onlangs bleek dat het dagelijkse provinciebestuur daar niks voor voelt. Volgende maand buigen Provinciale Staten zich erover.

Die bepaalden in september 2021 al dat de provincie haar best moest doen het permanent wonen goed te regelen. Hét argument toen van initiatiefnemer JA 21: zekerheid voor bewoners.

En dat is precies wat Roland dwarszit. Want hoewel geen bewoner gelooft dat er morgen handhavers op de stoep staan die hen sommeren hun biezen te pakken, gerust op de goede afloop is hij ook niet. „Ik stop het weg, wil er niet steeds aan denken. Want dan geniet je niet meer.”

Kort gezegd wil Zuid-Holland het permanent wonen op de parken niet definitief regelen, omdat de huizen vlakbij Schiphol en agrarische bedrijven liggen. Het zou dus nog meer klachten over vliegherrie kunnen gaan regenen en boeren zouden belemmerd kunnen worden in hun bedrijfsvoering, als (meer) burens gaan klagen. Allemaal gelegenheidsargumenten, werpt Roland tegen. „Onze woningen stáán hier al heel lang. Niemand die moeilijk doet over vliegtuigen, je wéét dat die overkomen. En als je geen last wilt hebben van boeren moet je lekker in een flatje in Amsterdam gaan zitten.”

'Uitsterfbeleid'

De provincie gaat voor 'uitsterfbeleid': als parkbewoners overlijden of hun huis willen verkopen, dan mogen de nieuwkomers echt niet meer permanent wonen. Nieuwkoop zou dat dan moeten gaan controleren. Zij voelt daar weinig voor. In een recente brief aan de provincie drong de gemeente (weer) aan op 'een reële oplossing'.

Datzelfde deed de Stuurgroep Woonparken Zevenhoven, die opkomt voor de bewoners. Bestuurslid Janine Wahl (62) - dit oud-raadslid heeft een heerlijk huis op park Kromme Mijdrecht - vindt de houding van de provincie onbegrijpelijk.

Op ledenvergaderingen krijgt ze vragen over permanent wonen. „Twee recente kopers op ons park vroegen de gemeente of zij ging handhaven. Nee, was het antwoord. Dat willen we graag zwart op wit."

Het schrikbeeld van Erik Ruts (63), die op park Dolce Vita woont, is dat Nieuwkoop toch gaat ingrijpen. „Ik heb zo'n gedoogbeschikking, een ander niet. Dat vind ik al een rare ongelijkheid. De gemeenteraad wijzigt elke vier jaar, we hebben nu geen garantie dat we nog heel lang kunnen blijven. En de houding van de provincie is helemaal onbevredigend. We hebben daar eindeloos ingesproken. Steeds dacht ik dat het wel de laatste keer zou zijn, maar dan bleek het gedoe wéér niet voorbij."

Roompot-effect

Van de zes parken échte vakantieparken maken, waar iedereen slechts kort verblijft, vindt Ruts een slecht idee. En niet alleen vanwege mogelijke leegstand, omdat toeristen liever een hotel in de grote stad of een luxer park willen.

„Ik ben bang voor het Roompot-effect. Mensen die kort blijven, voelen zich minder verantwoordelijk. Ze denken dat een ander het vuil wel opruimt of een probleem oplost. Nu kent hier iedereen elkaar. We leven veel buiten. Is er eens overlast, dan spreek je elkaar aan. Ben je vreemden, dan is het lastiger en de afloop onvoorspelbaar. Je hebt ook kans dat het schimmiger wordt op de parken als er minder sociale controle is. Op mijn park hadden we jaren terug al eens een pillendraaier."

Verpaupering van de parken ligt op de loer, zeggen Ruts, Wahl en Van Loenen. „We regelen alles zelf en investeren als het moet", geeft Ruts aan. „We zijn nu bezig met betere blusvoorzieningen."

Van Loenen: „Op Zomerlust gaan we beschoeiingen vervangen, daar zit soms nog asbest in. De oude en steile bruggen op het park worden aangepakt, daarna laten we nieuw asfalt leggen. We hebben perfecte riolering, alle elektra is al verbeterd en we hebben zelfs glasvezel. Ik heb mijn huis al verduurzaamd, met een warmtepomp bijvoorbeeld. Dus als de provincie zegt dat er geen goede voorzieningen zijn op de parken, dan is dat onzin. Het ontbreekt ons aan niets. Als ik mijn huis gedwongen moet verkopen, krijg ik nooit het geld dat ik er al in stak. En waar zou ik heen moeten? Elders iets als dit vinden is nu niet makkelijk. En we betalen trouw belasting, dus laat ons hier gewoon lekker zitten."